

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Lawyer Partners, a.s.**, IČO: 35944471, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, IČO: 35 944 471, proti odporcovi **J. K.**, bytom **O. o zaplatenie 31,87 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 5 Ro 369/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. januára 2015 sp.zn. 6 Co 442/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 28. novembra 2013 č.k. 5 Ro 369/2013-16 uložil navrhovateľovi, aby zaplatil súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. januára 2015 sp.zn. 6 Co 442/2014 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“). Podľa jeho názoru rozhodol prvostupňový súd správne. Bolo totiž na navrhovateľovi, aby preukázal, že návrh doručený súdu v roku 2013 je identický s návrhom, ktorý (ako tvrdí) podal v roku 2006; navrhovateľ to ale nepreukázal. So zreteľom na to nemohlo dôjsť k preklúzii v zmysle § 13 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie. Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jeho návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodal žiadny nový návrh, súd ho vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 mu nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľa mu tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Žiadal preto

napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 Cdo 269/2013, 1 Cdo 281/2013, 2 Cdo 411/2013, 2 Cdo 424/2013, 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 436/2014, 4 Cdo 361/2013, 4 Cdo 372/2013, 5 Cdo 323/2013, 5 Cdo 330/2013, 6 Cdo 458/2013, 6 Cdo 465/2013, 7 Cdo 258/2013, 7 Cdo 268/2013, 8 Cdo 219/2014, 8 Cdo 95/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľa podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. marca 2016

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová